ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Τὸ τελευταῖο δῶρο

Διήγημα τοῦ κ. Γ. ΣΠΟΡΙΔΗ

ΜΕΣΑ σ' ὅλο τὸ Ναυτικὸ δὲν ὑπῆρχε πιὸ ἀγαπητὸς ἄνθρωπος ἀπ' τὸν ἀρχικελευστὴ τὸν Βαγγέλη τὸν Κρῖκο. Αὐτὸ τὸ ξέρανε κ' οἱ λαμαρίνες ἀκόμη καὶ τὰ συρματόσχοινα τῆς τσιμινιέρας, ποὺ δὲν φημίζονται γιὰ ἐξυπνάδα. Ποῦ ἦταν ὁ Βαγγέλης καὶ δὲν ἤτανε χαμόγελο; Ποῦ ἦταν ὁ Βαγγέλης καὶ δὲν ἤτανε καλὴ καρδιά; Ὀρκιζόντουσαν στὸ ὄνομά του οἱ ναῦτες. Σκοτωνόντουσαν νὰ τὸν ἐξυπηρετήσουν οἱ ὑπαξιωματικοί. Κι' ὁ κυβερνήτης παραβλέποντας κανονισμοὺς κ' ἐθιμοτυπίες, τὸν φώναζε στὸ δωμάτιό του καὶ τὸν κέρναγε καφέ.

Ἐνάμισυ χρόνο τὸν εἶχε ὁπλονόμο τὸ καράβι. Κι' ἐνάμισυ χρόνο ποινή, τιμωρία δὲν εἶχε ἰδῆ ὁ κόσμος. Λευκὸ τὸ ποινολόγιο ἀπ' τὸν Βαγγέλη. Κι' ὅταν ἀξιωματικὸς κανεὶς τοῦ ἔστελνε ὄνομα γιὰ τιμωρία, στὰ πόδια ἔπεφτε ὁ Βαγγέλης καὶ παρακάλαγε:

—Ἄστον, κύριε ἀνθυποπλοίαρχε Ἄστον, ποὺ σοῦ λέω. Ξεπεταρούδι εἶναι καὶ θὰ στρώση. Μὴν τὸν στέλνης μπαλαοῦρο καὶ τὸν ἀναλαμβάνω ἐγώ.

Ποιὸς νὰ τοῦ χαλάση τὸ χατῆρι; Ποιὸς νὰ τοῦ πῆ «ὄχι»;

—Ἔχει καλῶς, ρέ Βαγγέλη. Ἀλλὰ θὰ τοὺς χαλάσης τοὺς ναῦτες καὶ νὰ τὸ ξέρης!

Τσιμουδιὰ ὁ Βαγγέλης. Μόνο φώναζε τὸν ταραξία καὶ τοῦ μίλαγε ὅπως μόνον ἐκεῖνος ἤξερε νὰ μιλάη στὶς ἁπλοϊκὲς ψυχές:

—Ἄκουσε, ρέ! Σ' ἐγλύτωσα! Ἀλλ' ἂν εἶσαι ἄντρας, ἂν ἔχης φιλότιμο, νὰ μέ βγάλης ἀσπροπρόσωπο! Τίποτε ἄλλο δὲν σοῦ λέω! Τράβα!

Καὶ εἶχαν φιλότιμο ὅλοι τους. Καὶ ἦταν ἄντρες. Κι' ἔβγαζαν τὸν Κρῖκο ἀσπροπρόσωπο. Τόσο ἀσπροπρόσωπο, ποὺ τὸν θαύμαζε κι' αὐτὸς ὁ κυβερνήτης.

—Σπουδαῖος εἶσαι, ρέ Βαγγέλη! Κρῖμα ποὺ δὲν μπῆκες στὴ Σχολή. Ναύαρχος θὰ ἔφτανες.

Χαμογελοῦσε ὁ Βαγγέλης. Πλατιὰ ἀνοιχτόκαρδα, ὅπως μόνον αὐτὸς ἤξερε.

—Δὲν βαρυέσαι κύριε κυβερνήτα. Τὸ ὁλόκληρο νὰ πάρουμε κι' εὐχαριστημένοι εἴμαστε.

Τὸ ὁλόκληρο. Τὸ ὁλόκληρο γαλόνι τοῦ σημαιοφόρου κι' ὄχι τὸ μισὸ τοῦ ἀρχικελευστοῦ. Αὐτὸ ἦταν τὸ ὄνειρο τοῦ Κρίκου. Μ' αὐτὸ κοιμόταν. Μ' αὐτὸ ξημερωνόνταν. Αὐτὸ μᾶς κοπάναγε διαρκῶς:

—Τὸ ὁλόκληρο, ρέ παιδιά! Τὸ ὁλόκληρο κι' ἂς πεθάνω!

Νὰ γίνη ἀξιωματικός! Νὰ μπῆ στὸ καρρὲ μὲ τὸ σπαθί του κι' ὄχι στὰ μουλωχτὰ καὶ στὰ κρυφά, γιατὶ τὸν φώναζαν οἱ ἀξιωματικοί, παραβιάζοντας γιὰ χατῆρι του τοὺς πιὸ βασικούς κανονισμοὺς τοῦ Ναυτικοῦ. Αὐτὸ ἐπιθυμοῦσε ἡ πλατειὰ καρδιὰ τοῦ Βαγγέλη. Κι' αὐτὸ τοῦ εὐχόντουσαν ὅσοι τὸν ἀγαποῦσαν. Ὅλο τὸ καράβι.

Πέρασε κάμποσος καιρός. Κ' ἕνα πρωΐ, ἐκεῖ κατὰ τὶς δέκα, φάνηκε ὁ Βαγγέλης καὶ περπάτα γε σὰν μεθυσμένος. Φάνηκε ὁ Κρῖκος στὸ πάνω κατάστρωμα καὶ λές τὰ πόδια του τὸν πηγαίναν κι' ὄχι αὐτὸς ἐκεῖνα. Στὸ διπλανὸ παραπέτο στεκόταν ὁ ὕπαρχος κι' ἀγνάντευε τὸ λιμάνι. Οὔτε ποὺ τὸν χαιρέτησε ὁ Κρῖκος, αὐτὸς ὁ τόσος τυπικός. Μόνο τὸν ἔπιασε ἀπ' τὸ μπράτσο, καὶ τὸν τράνταξε:

—Κύριε ὕπαρχε, νὰ ἰδῶ τὸν κυβερνήτη!

Πῆγε ὁ ὕπαρχος νὰ πῆ κάτι. Ἀλλὰ τὸν εἶδε παραζαλισμένο, καὶ δὲν εἶπε λέξι. Ἤ μᾶλλον ἄνοιξε τὸ στόμα καὶ εἶπε μονάχα μιὰ κουβέντα:

—Ἔλα!

Μπῆκε στὸ δωμάτιο τοῦ καπετάνιου ὁ ὕπαρχος κι' ἔμεινε μισὸ λεπτό. Στὸν κυβερνήτη ἑνὸς πολεμικοῦ δὲν παρουσιάζεται ὅποιος θέλει, ὅποτε θέλει. Ἀλλ' ὁ Κρῖκος ἦταν ὁ Κρῖκος. Κι' ἔγινε ἡ ἐξαίρεσις.

—Τί τρέχει, Βαγγέλη;

—Ἤ Ἀννούλα, κύριε κυβερνήτα. Ἡ Ἀννούλα καὶ τὰ παιδιὰ περάσανε ἀπέναντι κι' ἔρχονται!...

Ποιὸς δὲν ἤξερε τὴν Ἀννούλα καὶ τὰ παιδιά; Μαζὶ μὲ τὸ γαλόνι ἤτανε οἱ ἄλλοι τρεῖς ὁλόκληρη ἡ ζωὴ τοῦ Βαγγέλη. Ἡ γυναίκα του, ὁ μικρὸς γυιός καὶ ἡ κορούλα του. Φωτογραφία τοὺς εἶχε ψηλὰ στὸ εἰκονοστάσι. Φύλαγε καὶ τὸ γροσάκι γιὰ χατῆρι τους. Καὶ τώρα εἶχανε περάσει ἀπέναντι κι' ἔρχόντουσαν. Ἀπέναντι; Μιὰ κουβέντα. Ἀπ' τὸ Καστελλόριζο δὲν εἶναι παίξη—γέλασε νὰ περάσης τὸ μπουγάζι γιὰ τὴν Τουρκία. Νά, ὅμως, ποὺ τὸ εἶχαν καταφέρει! Καὶ τώρα βρισκόντουσαν στὸ δρόμο.

Ἔνοιωσε ὁ Ὑδραῖος τὴ λαχτάρα, ποὺ ἔκαιγε τὰ σωθικά τοῦ ἀνθρώπου ποὺ εἶχε ἀπέναντί του. Νησιώτης ὁ ἴδιος, θαλασσινός, τὰ καταλάβαινε, τὰ ζοῦσε κάτι τέτοια.

—Τὰ καλορρίζικα, βρέ Κρῖκο! Μὲ τὶς εὐχές μου. Καλῶς νὰ τοὺς δεχθῆς.

Καὶ σκύβοντας, γιὰ νὰ μὴν τὸν ἀκούση ὁ ὕπαρχος, ποὺ στεκόταν κλαρίνο στὴν πόρτα:

—Κι' ἂν θέλης τίποτε ψιλά, ἐδῶ εἴμαστε!

Δὲν ἤθελε γρόσια ὁ Κρῖκος. Ἄδεια ἤθελε. Αὐτός, ποὺ δὲν ἔβγαινε ἀπ' τὸ καράβι, ζήτησε νὰ πατήση τὴ στεριά. Καὶ τοῦ τὴν ἔδωσε ὁ καπετάνιος, χτυπώντας του στὴν πλάτη:

Κι' ὅταν ἔλθουν, μὲ τὸ καλό, νὰ τοὺς φέρης ἀπάνω νὰ τοὺς φιλέψουμε, Βαγγέλη.

Τὸ ἴδιο ἀπόγευμα ἔφυγε ὁ ἀρχικελευστής. Φόρεσε τὴν καλή του στολὴ ἀπὸ τσόχα, κοτσάρησε τὰ παράσημά, ἔβαλε τὸ πηλήκιο στραβὰ καὶ τράβηξε γιὰ τὸ ντόκ. Τὸν εἴδαμε ποὺ ἔστριψε τὴ γωνιά, λές καὶ πετοῦσε. Αὐτὸς ὁ καραβόσκυλος.

Δυὸ μέρες τὸν χάσαμε τὸν Κρῖκο. Καὶ τὴν τρίτη μέρα τὸ ἀπογευματάκι μιὰ σκιὰ μὲ δυὸ κουτσούβελα φάνηκε νὰ πλησιάζη τὸ καράβι. Μπά! Δὲν ἦταν ὁ Κρῖκος, ἀδελφέ! Αὐτὸς ὁ Κρῖκος; Ὁ Κρῖκος εἶναι λεβέντης! Σέρνεται τοῦτο ἐδῶ! Δὲν εἶναι ὁ Βαγγέλης, ρέ παιδιά!

Ἦταν ὁ Βαγγέλης. Σκονισμένος. Ἀξύριστος. Μέ μάτι θολό. Μὲ στόμα κλειστὸ καὶ σφραγισμένο. Κίτρινος σὰν θειαφοκέρι. Κι' ἀπὸ τὸ χέρι ἔσερνε δυὸ παιδιά, πιὸ πολὺ πεθαμένα παρὰ ζωντανά.

Χάθηκε ὁ κόσμος στὸ κατάστρωμα σὰ νὰ βάρεσε συναγερμός. Ὁ Κρῖκος; Τί συνέβη; Κάτι κακό, ρέ παιδιά!

Ναί, κάτι κακό, πολὺ κακὸ εἶχε συμβῆ. Κι' ὀρφανὰ τὰ ἔφερνε πίσω στὸ καράβι τὰ παιδιά του ὁ ἀρχικελευστής. Ἐκεῖ στὴν Παλαιστίνη ἔγινε. Καθὼς περνοῦσε ἡ φάλαγγα μὲ τὰ γυναικόπαιδα, πλάκωσαν τὰ «Χαϊνκελ». Ἐφοδιοπομπὴ τὰ πέρασαν τὰ καμιόνια; Ποιὸς τὸ ξέρει. Ἄνοιξαν τὰ πολυβόλα κι' ἔχυσαν φωτιά. Στὸ χαντάκι, δίπλα στὸ φαρδὺ ἀσφαλτοστρωμένο δρόμο ἔμεινε ἡ Ἀννούλα. Χωρὶς πνοή. Μὲ δυὸ μικρὲς τρῦπες στὴν πλάτη. Δυὸ τόσες δὰ τριπίτσες. Καὶ δυὸ παιδιά, ποὺ σπαράζανε στὸ κλάμα.

Τὰ πήρανε, τὰ φέρανε, τοῦ τὰ παραδώσανε. Τί νὰ τὰ κάνη' Ποῦ νὰ τὰ πάη; Τὸ καράβι, τὸ σπίτι του καὶ τὸ καταφύγιό του. Καὶ τὰ ἔφερε ἀπάνω.

Ἔτρεξε ὁ κυβερνήτης. Ἔτρεξε ὁ ὕπαρχος. Πῆγαν στὸ Ἐπιτελεῖο, πῆγαν στὸν ναύαρχο. Ἱκέτευσαν, παρακάλεσαν, αὐτοί, οἱ ψημένοι στὴ θάλασσα καὶ στὴ φωτιά γιὰ τὰ παιδιά, γιὰ τὰ ὀρφανά. Τοὺς ἄκουσε μὲ προσοχὴ ὁ «γέρος». Τὸν ἤξερε τὸν Κρῖκο, τὸν ἐκτιμοῦσε. Ἄρπαξε τὰ τηλέφωνα, φώναξε, μίλησε, παρε κάλεσε μὲ τὴ σειρά του. Πρόθυμες οἱ κυρίες τῆς Ἀλεξανδρείας, Ἑλληνίδες μὲ τὰ ὅλα τους. Καὶ πῆραν τὰ ὀρφανὰ στὸ ὀρφανοτροφεῖο τῆς Κοινότητος.

Τὰ ἀποχαιρετήσαμε πάνω στὸ καράβι, ὅταν ἐφεύγαν, σὰν νὰ ἦταν δικά μας παιδιά.

Τὰ φίλησε ὁ καπετάνιος. Κοβάλλα στοὺς ὤμους κατέβασε τὴν μικρή, τὴν Ἀγγελικούλα, ἀπὸ τὸ καράβι ὁ ὕπαρχος. Κι' ὅταν ἔφυγαν καὶ σταθήκαμε νὰ ξαποστάσουμε, νὰ πάρουμε ἀναπνοή, μάθαμε πὼς μᾶς ἔφευγε κι' ὁ Κρῖκος. Γιὰ τὴν Ἀγγλία. Κάποια σχολή, ποὺ πήγαιναν καὶ δικοί μας.

—Νὰ πάρω τὸ ὁλόκληρο, κύριε κυβερνήτα, εἶπε καθὼς ἔσφιγγε τὸ χέρι τοῦ καπετάνιου. Ὄχι γιὰ μένα. Γιὰ κεῖνα! Καταλαβαίνεις;

Καταλάβαινε. Κι' ἐκεῖνος. Κι' ἐμεῖς. Κι' ὅταν ἕνα ἀπογευματάκι μᾶς ἔφυγε ὁ Βαγγέλης, μᾶς φάνηκε ἄδειο τ' ἀντιτορπιλλικό.

⁂

Πέρασε καιρός. Ταξίδια. Περιπολίες. Καὶ πάλι ταξίδια. Καὶ πάλι περιπολίες. Κι' ὅποτε βρισκόμαστε στὴν Ἀλεξάνδρεια, πηγαίναμε νὰ ἰδοῦμε τὰ παιδιά: τὸν Μάνο καὶ τὴν Ἀγγελικούλα, ποὺ μεγάλωναν παντέρημα, μονάχα, ὀρφανά, στὴ μεγάλη πολιτεία. Κι' ὅλο κάτι τοὺς φέραμε, ὅλο κάτι τὰ φιλεύαμε τὰ παιδιὰ τοῦ Κρίκου. Τὰ παιδιὰ τοῦ καραβιοῦ.

Πρωΐ, ξημερώματα, ἔμπηξε τὴ φωνή, σὰν νὰ τὸν χτύπησε μαχαίρι, ὁ μαρκονιστὴς ὁ Νώντας Κι' ὥρμησε ἀπ' τὸν ἀσύρματο μ' ἕνα χαρτὶ στὸ χέρι γιὰ τὸ δωμάτιο τοῦ Κυβερνήτη.

Τρόμαξε ὁ ἄλλος.

—Τί τρέχει, βρέ;

Ἄπλωσε τὸ χαρτὶ ὁ καλὸς ὁ Νώντας. Ἄπλωσε χέρι ὁ καπετάνιος γιὰ νὰ τὸ διαβάση. Καὶ μὲ τὴν πρώτη ματιὰ τοῦ ἔπεσε τὸ σῆμα καταγῆς, σὰν νὰ τοῦ χτύπησε ἀστροπελέκι τὸ χέρι.

Κι' ἔλεγε τὸ χαρτί:

«Ἀρχικελευστὴς ἀρμενιστὴς Κρῖκος Εὐάγγελος ἐφονεύθη σήμερον ἐν Μάλτᾳ κατὰ τὴν διάρκειαν ἀεροπορικῆς ἐπιδρομῆς. Οὗ τος εὑρίσκετο καθ' ὁδὸν πρὸς Ἀλεξάνδρειαν».

Σκοτώθηκε ὁ Κρῖκος! Ἦταν πολλοὶ ποὺ δὲν θέλησαν νὰ τὸ πιστέψουν. Κάποιο λάθος θὰ ἔγινε! Πῆρε ὁ κυβερνήτης τὰ τηλέφωνα στὸν Ἄλφα Σίγμα. Ἡ

★ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Dr PICAR

ΨΥΧΑΝΑΛΥΤΗΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΟΣ-ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ

ΜΕΝΤΙΟΥΜ

ΜΥΣΤΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΥΦΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Μέλος τῆς Ἑταιρείας Ψυχικῶν καὶ Φυσικῶν φαινομένων ΑΘΗΝΩΝ καὶ τῆς Ψυχοκοινωνιολογικῆς Ἑταιρείας τῶν ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΚΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑ ΤΗΛΕΠΑΘΕΙΑΣ Μακρῶν ἀποστάσεων καὶ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΩΝ ΥΠΟΒΟΛΩΝ ὑπὸ ΑΓΓ. ΤΑΝΑΓΡΑ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΥΣ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΣΠΕΡΙΑ ΤΗΛ. 276-476

ΖΗΤΗΣΑΤΕ κ. ΠΙΚΑΡ

Χάρη στό καινούργιο λάστιχο

Ράντιαλ ΧΟΑ MICHELIN

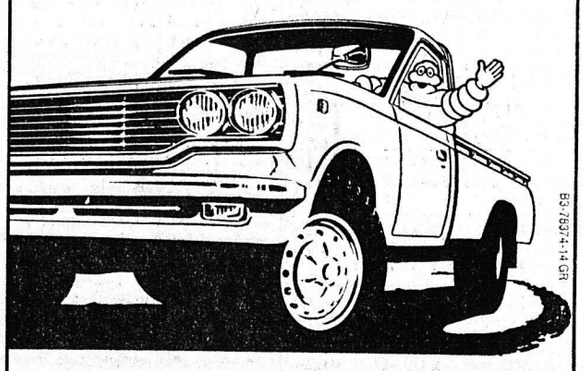

τό φορτηγάκι σας γίνεται ΚΑΛΥΤΕΡΟ καί ΠΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ

ΑΘ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΟΘΩΝΟΣ — ΑΜΑΛΙΑΣ 16 — ΠΑΤΡΑΙ

ΤΗΛΕΦ. 277-456

MICHELIN

ΑΘΛΟΙ ΕΝΟΣ ΣΚΩΤΣΕΖΟΥ

Σὲ διάστημα 22 μηνῶν πέρασε 346 μέρες σὲ 128 διάφορα νοσοκομεῖα

ΑΝΕΞΟΔΗ ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟ. Τὰ ξενοδοχεῖα τῆς Βρεταννίας εἶναι γνωστὰ γιὰ τὴν ἀκρίβειά τους καὶ γιὰ τὶς μεσαιωνικὲς τους ἀνέσεις. Ἀντίθετα, τὰ νοσοκομεῖα τοῦ τόπου αὐτοῦ εἶναι ἀπὸ τὰ καλύτερα στὴν Εὐρώπη: Φαγητὸ ἀρκετὰ καλό, καθαριότης ἄκρα, τηλεόραση καὶ ἂν εἶναι τυχερὸς καὶ καλὴ συντροφιά. Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερο εἶναι ὅτι τὰ νοσοκομεῖα εἶναι ἐντελῶς δωρεὰν καὶ ἂν ἔχεις κάποια δικαιολογία μπορεῖ νὰ περάσεις μερικὲς ξεκούραστες μέρες ἀφήνοντας ὅλες τὶς καθημερινὲς σκοτοῦρες στὸ προσωπικό τοῦ νοσοκομείου.

Ἔτσι ὁ Σκωτσέζος Μάϊκλ Μακκέμπ ἔκανε τὸν γύρο τῆς Βρεταννίας «ὡτο-στόπ» καταλύοντας ὄχι σὲ ξενοδοχεῖα ἀλλὰ σὲ νοσοκομεῖα. Μέσα σὲ 22 μῆνες κατάφερε νὰ περάσει 346 μέρες σὲ 128 διαφορετικὰ νοσοκομεῖα.

Μόλις ἔφθανε στὸν προορισμό του ἐμπαινε στὸ νοσοκομεῖο ποὺ εἶχε διαλέξει κρατώντας τὸ στομάχι του διπλωμένο στὸν πόνο. Οἱ γιατροὶ ἀμέσως ὑποπτεύονταν ὅτι εἶχε κάποιο εἶδος κωλικοῦ καὶ ζητοῦσαν ἀνάλυση οὔρων.

Μὲ μιὰ καρφίτσα ὁ Μὰκ Κέμπ τρυποῦσε τὸ δάχτυλό του καὶ ἔριχνε δυὸ — τρεῖς τραγόνες αἵματος μέσα στὰ οὖρα. Ὥσπου νὰ ἀνακαλύψουν ὅτι δὲν ἦταν ἀσθενὴς περνοῦσε μερικὲς μέρες ζωὴ καὶ κότα. Ἐπίσης εἶχε τὴν ἐντύπωση ὅτι εἶχε ἐθισμὸ στὴν πεθιδίνη, ἕνα φάρμακο ποὺ χαλαρώνει τοὺς μῦς

Στὴν περίοδο αὐτὴ ὁ Μὰκ Κέμπ κατάφερε νὰ συντάξει ἕνα πρόχειρο ἀλλ' ἀρκετὰ ἀκριβὴ ὁδηγὸ στὸ νοσοκομεῖο τῆς χώρας.

Ἤξερε ποῦ ἔχει καλὸ φαγητὸ καὶ ποῦ ἡ ἐξυπηρέτηση ἦταν ὑποδειγματική.

Ἀλλὰ οἱ δουλειὲς αὐτὲς ἔχουν καὶ τὶς ἀναποδιές τους:

Σὲ κάποιο ἀπ τὰ νοσοκομεῖα ἕνας ἀτζαμὴς νεαρὸς γιατρὸς ἀποφάσισε ὅτι ὁ «ἀσθενὴς» ἔπασχε ἀπὸ κρίση σκωλικοειδίτιδας. Καὶ ὥσπου νὰ πεῖ «κίμινο» τὸν εἶχαν στὸ χειρουργεῖο ὅπου τοῦ ἀφαίρεσαν τὴν σκωλικοειδῆ ἀπόφυση.

Σ' ἕνα ἄλλο νοσοκομεῖο τὸν «ἄνοιξαν» γιὰ νὰ ἐξετάσουν τὴν σπλήνα του. Καὶ σ' ἕνα τρίτο νοσοκομεῖο τὸν μετέφεραν στὸ χειρουργεῖο γιὰ νὰ τοῦ βγάλουν μὲ χειρουργικὴ ἐπέμβαση τὴν περίφημη καρφίτσα του, ποὺ τὴν εἶχε καταπιεῖ μέσα στὴν ταραχή του ὅταν νόμισε ὅτι τὸν εἶχαν πάρει εἴδηση ὅτι ἔσταξε αἷμα ἀπὸ τὸ δάκτυλό του μέσα στὸ δεῖγμα τῶν οὔρων του.

Ἐπειδὴ ὅμως, ὅλα ἔχουν κάποιο τέλος, ἡ ἄνετη ζωὴ τοῦ Μὰκ Κέμπ πέρασε μιὰ μικρὴ κρίση: Κάποια νοσοκόμα τὸν ἐπισήμανε καὶ κάλεσε τὴν ἀστυνομία. Στὸ δικαστήριο ὁ Σκωτσέζος τζαμπατζῆς διηγήθηκε μὲ χιοῦμορ τὶς περιπέτειές τους καὶ καταδικάστηκε σ' ἕξι μῆνες φυλακὴ γιατὶ μὲ ἀπάτη εἶχε ζημιώσει τὸ δημόσιο 56.000 στερλίνες δηλαδὴ σχεδὸν 4.000.000 δραχμές. Ἀλλὰ καὶ πάλι κερδισμένος βγῆκε.

Γιὰ ἕξι μῆνες ἔχει λύσει τὸ πρόβλημα, τροφῆς καὶ στέγης. Μόνο ποὺ τώρα δὲν εἶναι πιὰ ἐλεύθερο πουλί....

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Πωλῶ-Ἀγοράζω

ΣΕ ΚΑΛΕΣ ΤΙΜΕΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ

ΜΑΙΖΩΝΟΣ 66 ΤΗΛ. 27 35 65

Internal Advertising ΔΥΤ-1

Στην τιμη μας, δεν υπαρχει πιο ανετο, ασφαλες και δυνατο αυτοκινητο

Fiat 132 top manager

Πραγματικά, τὸ FIAT 132 Top Manager εἶναι «TOP» σὲ ὅλα του.
TOP σὲ ἀσφάλεια! (Μεγαλύτεροι δίσκοι φρένων, βελτιωμένη ἀνάρτηση, ἐνισχυμένη καμπίνα ἐπιβατῶν, σπαστὸς ἄξονας τιμονιοῦ, ἐσωτερικὸ ντυμένο μὲ ἀφρῶδες ἐλαστικὸ 1,5 ἐκ., προφυλακτῆρες ἀπὸ ἐποξικὴ ρητίνη μὲ ἐνίσχυση ἀτσαλιοῦ, φαρδειὰ λάστιχα «low profile» κλπ.
TOP σὲ δύναμη! (98 HP/DIN ἐπιτάχυνση 0-100 χλμ/ὥ. σὲ 12,5" - τελικὴ ταχύτητα 165 χιλμ.
TOP σὲ ἄνεση καὶ πολυτέλεια! (κρύσταλλα φυμέ, κλιματισμὸς (air condition), ἠλεκτρικὰ παράθυρα (ἐμπρός), ραδιομαγνητόφωνο.

Τὸ FIAT 132 Top Manager εἶναι τὸ πιὸ ὁλοκληρωμένο αὐτοκίνητο.
Ὅσο γιὰ τὴν τιμή του, δὲν μπορεῖ νὰ τὴ συναγωνιστεῖ κανένα εὐρωπαϊκὸ αὐτοκίνητο τῆς κατηγορίας του!

Δίκαια ἡ FIAT τὄχει... φανερὸ καμάρι!

FIAT

ΔΥΤΕΛΛΑΣ ΑΕ Ἁγ. Ἀνδρέου 157 τηλ. 324-128, 320-391 ΠΑΤΡΑ

500.000 δρχ. τὴν ἡμέρα

(ὅλες τίς μέρες τῆς ἑβδομάδας)

πληρώνουμε σέ ἀποζημιώσεις.

ΑΔΡΙΑΤΙΚΗ

«Ἡ πιό παλιά (1839) ἀσφαλιστική ἑταιρία μέ τίς πιό σύγχρονες ἰδέες»

200 Ὑποκαταστήματα καί Πρακτορεῖα σ' ὅλη τήν Ἑλλάδα γιά ὅλους τούς Κλάδους Ἀσφαλίσεων.

140 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΤΡΩΝ: Πλ. Γεωργίου Α' ἀριθμ. 4 - τηλ. 277170
" " " " 11 - τηλ. 220889

RAS

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΗΜΕΡΑ

Δὲν δόθηκε ἀκόμη λύση στὸ θέμα τοῦ προπονητοῦ τῆς ΠΓΕ κ. Λεγάτου

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΟΒΑΡΑΙ ΔΙΑΦΩΝΙΑΙ ΣΤΟ Δ. Σ.

Ἐπιμέλεια στήλης ΝΙΚΟΥ ΒΩΡΡΟΥ

Τὸ Δ.Σ. τῆς Παναχαϊκῆς στὴν πρόσφατη συνεδρίασή του ἀσχολήθηκε μὲ τὸ δημιουργηθὲν «θέμα «Λεγάτου» καὶ κατέληξε στὴν ἀπόφαση νὰ ρωτήσει τὸν κ. Φάντροκ, ποὺ ἔρχεται αὔριο νὰ ἀναλάβει τὰ καθήκοντά του, ἂν θέλει δύο ἢ ἕνα βοηθό.

Σὲ περίπτωση ποὺ ὁ κ. Φάντροκ θελήσει ἕνα βοηθὸ τότε ἡ ἐπιλογὴ τοῦ συνεργάτου τοῦ Τσέχου προπονητοῦ θὰ ἀποφασισθεῖ ἀπὸ τὸ Δ.Σ. στὴν τακτικὴ συνεδρίαση τῆς προσεχοῦς Πέμπτης.

Ὅπως, δὲ ἀνακοινώθηκε σὲ περίπτωση ποὺ μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς διοικήσεως ὑπάρξουν διαφωνίες γιὰ τὸ ποιός βοηθὸς θὰ μείνει τότε τὸ θέμα αὐτὸ θὰ ξεκαθαρισθεῖ σὲ ψηφοφορία μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κ. Λεγᾶτος κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Δ.Σ. τῆς Παναχαϊκῆς παρουσιάσθηκε στὴ συνεδρίαση καὶ ἀνέπτυξε τὸ θέμα του.

Τὰ μέλη τῆς διοικήσεως ἔδειξαν μεγάλη κατανόηση σὲ ὅλες τὶς ἀπόψεις τοῦ κ. Λεγάτου, ἐνῶ ἀγνοοῦσαν ὡρισμένα περιστατικὰ ποὺ εἶχαν σημειωθεῖ τὶς τελευταῖες ἡμέρες.

Πρὸ δὲ τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως τόσο ἀπὸ τὰ μέλη ὅσον καὶ τοὺς φιλάθλους τῆς Παναχαϊκῆς γιὰ ἐνδεχομένη ἀπόλυση τοῦ κ. Λεγάτου τὸ Δ.Σ. πῆρε τὴν ἀπόφασι νὰ ζητήσει αὔριο τὴν γνώμη τοῦ κ. Φάντροκ.

Ἐξ ἄλλου σύμφωνα μὲ πληροφορίες ἀρκετὰ μέλη τῆς Παναχαϊκῆς δὲν δέχθηκαν νὰ προμηθευθοῦν τὰ διαρκῆ εἰσιτήρια περιμένοντας τὶς ἐξελίξεις στὸ «θέμα Λεγάτου».

Πάντως ἡ διοίκηση τῆς Παναχαϊκῆς ἀναγνώρισε ἄτι ἡ προσφορὰ τοῦ κ. Λεγάτου στὴν Παναχαϊκὴ ὑπῆρξε λίαν ἐποικοδομητικὴ καὶ ὠφέλιμη καὶ διστάζει νὰ τὸν ἀπολύσει.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ ἀδράνεια τῆς Παναχαϊκῆς χάθηκε ἡ περίπτωση νὰ ἀποκτηθεῖ ὁ γκολκῆπερ τοῦ Μεσσηνιακοῦ Μητσέας, ὁ ὁποῖος ἀποτελοῦσε ἕνα μεγάλο μεταγραφικὸ στόχο τῆς ὁμάδος.

Ὡς γνωστὸν ὁ Μητσέας ἦταν φιλοξενούμενος τῆς Παναχαϊκῆς στὴν Πάτρα γιὰ ἕνα 10ήμερον περίπου ἀλλὰ τελικὰ ὁ λαμπρὸς αὐτὸς γκολκῆπερ χάθηκε καὶ τελικὰ τὸν πῆρε τὸ Αἰγάλεω.

Αὔριο ἀναμένεται νὰ ἔλθει στὴ Πάτρα ὁ κ. Φάντροκ γιὰ νὰ ἀναλάβει τὰ καθήκοντά του.

Ἐπίσης ἀναμένονται σήμερα, καὶ οἱ δύο Γιουγκοσλάβοι ποδοσφαιριστὲς ποὺ φέρνει γιὰ λογαριασμὸ τῆς Παναχαϊκῆς ὁ κ. Σπάϊτς ἀπὸ τὴν Γιουγκοσλαβία.

Πρόσκλησις παικτῶν τῆς ΠΓΕ

Καλοῦνται οἱ ποδοσφαιριστὲς τῆς Παναχαϊκῆς ὅπως αὔριον Δευτέραν καὶ περὶ ὥραν 5 μ. μ. εὑρίσκονται εἰς τὸ στάδιον.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΕΡΚΙΔΑ

Ποικίλα

ΥΠΑΡΧΕΙ πολλὴ αἰσιοδοξία στὴν Παναχαϊκὴ τούτη τὴν ὥρα ποὺ ἡ ὁμάδα μπαίνει στὸ στάδιο τῆς προετοιμασίας ὑπὸ τὸν διακεκριμένο τεχνικὸ Φάντισεκ Φάντροκ. Καὶ ἡ αἰσιοδοξία αὐτὴ ἔχει ἁπλωθεῖ καὶ στὶς τάξεις τῶν φιλάθλων οἱ ὁποῖοι διαισθάνονται ἀπὸ τὶς πρῶτες «κινήσεις» μιὰ σοβαρότητα ἀλλὰ καὶ ἕνα πνεῦμα συνεργασίας.

⁂

ΟΠΩΣ ἀναφέρει ἡ εἴδηση, ἡ ὁμάδα ὑδατοσφαιρίσεως τοῦ ΝΟΠ, μὲ τὰ πενιχρὰ μέσα ποὺ διαθέτει προπονεῖται ἐντατικὰ γιὰ μιὰ ἀξιοπρεπῆ συμμετοχὴ στὸν Α' γύρο τῶν ἀγώνων Γουῶτερ Πόλο, ποὺ ἀρχίζει σέ ἕνα μῆνα. Δέν θἄπρεπε ὁ ἱστορικὸς ΝΟΠ νἄχει καταδικασθεῖ ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους (ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ μειωμένο ἐνδιαφέρον τοπικῶν παραγόντων) στὸ ρόλο τοῦ φτωχοῦ συγγενοῦς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ Ἀθλητισμοῦ. Ἐν τούτοις οἱ πιστοὶ ὑπάρχουν καὶ τώρα στοὺς δισέχτους καὶ δυσκόλους χρόνους. Καὶ εἶναι ἀρκετοὶ μαζὺ μὲ τὸ φιλότιμο καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ τῶν ἀθλητῶν τοῦ ΝΟΠ γιὰ νὰ ἀποδείξουν ἀκόμη μιὰ φορὰ ὅτι τὰ ἐμπόδια ἐνδυναμώνουν, πεισμώνουν, καὶ ἐμπνέουν τὶς ἰσχυρὲς ψυχές.

⁂

ΜΠΟΡΕΙ νὰ εἶναι διαφανὴς ἡ προσπάθεια τῆς συγκαλύψεως. Ὅμως τὴν προτιμοῦμε ἀπὸ τὸ τίποτα. Ὁ λόγος γιὰ τὴν ὡραιολογία καὶ τὸ «συναισθηματισμὸ» ποὺ ἐπικαλύπτει τὶς συναλλαγὲς τῶν μετεγραφῶν. Εἶναι σχεδὸν ἀδύνατο νὰ βρεθεῖ ποδοσφαιριστὴς ποὺ νὰ μὴν παιγγυρίσει τὴ μεταγραφή του ὄχι σὰν εἴσπραξη ἑκατοντάδων χιλιάδων ἢ καὶ ἑκατομμυρίων, ἀλλ